

מ"ת 16179/10 - מדינת ישראל נגד סמיר ניראטל (עוצר)

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 16179-23 מדינת ישראל נ' ניראטל(עוצר)

לפני כבוד הנשיא עמיית יריב
המאשימה (המשיבה):
מדינת ישראל
נגד

הנאשם (המבקש):
סמיר ניראטל (עוצר)

החלטה

לפנינו בקשה, שהובאה במסגרת פרוטוקול הדיון מיום 11.10.2023, לעשות שימוש בסמכותי לפי תקנה 3 (ד) לתקנות בת המשפט ולשכות הוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א - 1991 (להלן: "התקנות"), ולהתיר דיון בתיק העיקרי בעניינו של המשיב, חרף הוראות התקנות, ובהסתמך על החraig.

ב"כ המבקש טען בדיון, כי כתוב האישום הוגש בשל שינוי בנסיבות התביעה, ובהתחשב בעברו הנקוי של מרשו, יש סיכוי סביר שלא ייגدر עליו מססר בפועל, ועל כן - הוא עותר לדון כבר בעת בתיק העיקרי, על מנת למנוע מצב שבו לאחר מתן גזר הדין יתברר כי המשיב היה עוצר פרק זמן ארוך מזה שנגזר עליו במסגרת ההליך.

התביעה מתנגדת לבקשתו, "לאור התקנות ומצוות כוח אדם", כעולה מן הטיעון שהציגה לפני כב' סגנית הנשיא קלала.

לאחר העיון, נחה דעתנו כי יש להיעתר לבקשתו, ולהתיר דיון בתיק העיקרי.

ראשית אצ"ן, כי הטיעון ש"לאור התקנות" אין להתייר שימוש בחraig - לאו טיעון הוא: התקנות הקבעו לנשיא בית המשפט סמכות "לקבוע כי הליך מסוים הנמנה עם העניינים המפורטים בתקנת משנה (א)(1) עד (5) לא ידוע, או שהליך מסוימים שאיןנו נמנה עמם - ידוע". מכאן שבגוף התקנות, קיימת הסכמה לקבוע קביעה החורגת מן התקנות. על כן, הנintel על המשיב לחזור להראות כי קיימים טעמים טובים ("טעמים מיוחדים", לשון התקנה) לחraig, ומשמעותו נintel זה, עבר הנintel למשיבה (היא המאשימה) להראות כי אין הצדקה לחraig זו. מכאן ש"התקנות" אין יכולות להצדיק, כשהן בעצם, הימנוות מבחינת החraig.

אשר לטענה בדבר "מצוות כוח אדם", גם טענה זו היא, לכל הפחות מוקשית. על פי הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדיון הפלילי (מצוות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו - 1996, קיימים תנאים מצטברים למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, כך שאין מדובר במצב שבו דין מעצר עד תום ההליכים הוא, בהכרח, אירוע חד-פעמי. על כן, גם מבחינת מצבת כוח האדם של כל הגורמים הרלוונטיים - התביעה, הסגנoria ובית המשפט - יש יתרון מובהק לסיום ההליך העיקרי בהקדם האפשרי, על מנת לאפשר לכל הגורמים הרלוונטיים להתפנות לההליכים אחרים.

באישור אגב העיר, כי אף שהעמדה התמציתית שהובאה לעיל הוצגה ב-11.10.2023, אין בדיונים אחרים שבמסגרתם הובאו לפנייים האחרונים בנסיבות מעין זו, לא חל כל שינוי מהותי בטיעון המשפטי שהציגה המאשימה, והוא עודנו

מבוסס, בעיקרו, על הטיעון המוגלי שלפיו "אללה התקנות", ולכן אין לצאת מהוראותיה, תוך התעלמות מסמכותו של הנשיא להתרחrigה מן התקנות.

מצופה היה מרשויות התביעה לגבש עמדה ברורה ומנומקת, ולהשתתית אותה על נימוקים משפטיים משכנעים, ולכל הפחות - מובהקים יותר מן הטיעון שהועלה ה-11.10.2023, והן בדינום שונים שהתקיימו היום.

יוור, כאמור, כי גם שיקולי צדק, המכוננים להכרעה מהירה ככל הנימוק בעניינו של הנאשם המודה במיוחס לו, וגם שיקולי עילוות, שעוניים בנסיבות מספר הדינום שידרשו בעניינו של הנאשם, מוליכים לאזאת תוצאה: יש להתרח את הדיון בתיק העיקרי בזמן דין בבקשת להערכת מעצר, וכך אני מורה מכוח סמכותי לפי תקנה 3 (ד) לתקנות.

העתק מהחלטה זו יובא לפניהם ראש יחידת התביעה במחוז דרום ולפניהם ראש חטיבת התביעה במשטרת ישראל.
מצופה כי חטיבת התביעה תגבש עמדה מרכזית רצינית ומנומקת, שנייה יהיה לדין בה במסגרת בקשות עדויות בנושא זה.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ד, 15 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.